

на празника и Господнята молитва, неговия Синодален хоръ е спиралъ, а сж били подемаи отъ богомолцитѣ — нѣщо, което е било последвано и отъ хора на Придворната пѣвческа капела. Най-важни духовно-музикални творби по старобългарски напѣвъ: „Херувимска“, „Милостъ мира“, „Хвалите имя Господне“, „Кто Богъ великъ“. Освенъ това — много пѣснопѣния за литургия, молебенъ и всенощно бдение — въ обиходенъ строй, за мъжки хоръ. Изследвателски трудове (освенъ поменатитѣ): „Сбирката отъ староцърковни ржкописи въ Московското пѣвческо синодалио училище“, (1895), „Старорускитѣ нотации“ (1901) и единъ „Курсъ по история на църковното пѣние“ (съ огледъ къмъ старобългарския църковенъ напѣвъ) — литографиранъ. С. има голѣма заслуга и съ издирванията и изучаванията на нашето старо църковно пѣние. Той е първия, който извика, съ своитѣ статии, интересъ въ Русия (а като ехо отъ тамъ и у насъ) върху това наше духовно съкровище. Неговитѣ пѣвческо-археологически издирвания, основани на факти и исторически документи, утвърдяватъ съществуването на старобългарския църковенъ напѣвъ, и уясняватъ пѣтя, по който той е вървѣлъ и се е развивалъ.

Смолианъ, Артуръ — Smolian, Arthur — музикаленъ писателъ и критикъ, род. 3 дек. 1856 въ Рига, умр. 5 ноемв. 1911 въ Лайпцигъ, ученикъ на Райнбергеръ и Виолнеръ въ Мюнхенското музикално училище, живѣлъ въ Берлинъ, Базелъ, Щетинъ, Висбаденъ и Лайпцигъ, като капелмайсторъ и музикаленъ критикъ, писалъ: предговори къмъ изданието на Берлиозови творби въ малкитѣ партитури на Ойленбергъ, множество анализи, „Изчезване на пѣвческото изкуство“ и др. С. е билъ сътрудникъ на Брокхаусовия „Konversations-Lexikon“, и писалъ нѣколко вокални творби.

Сморцандо, ит. smorzando — замирайки.

Совьоръ, Жозе — Sauveur, Joseph — бележитъ математикъ и акустикъ, род. 24 мартъ 1653 въ Флешъ, умр. 9 юли 1716 въ Парижъ; има голѣмата заслуга, че пръвъ е изложилъ научно феномена за обер-

тоновѣтъ, и пръвъ показалъ начинъ за пресмѣтане на абсолютната височина на тона. Най-важнитѣ му трудове сж: „Принципи на акустиката и на музиката“ (1700—1701), „Основна метода за образуване на temperирана система въ музиката и избиране на тази, която трѣбва да се следва“ (1707), „Генерална таблица на temperиранитѣ музикални системи“ (1711) и др.

Сокалски, Пьотръ Петровичъ — руски компонистъ, събирачъ и изследвателъ на руската народна пѣсенъ, род. 26 септ. 1832 въ Харьковъ умр. 11 апр. 1887 въ Одеса, училъ естествени науки и химия въ Харьковския университетъ; гимназиаленъ учителъ и редакторъ на „Одески вестители“, компониралъ оперитѣ: „Мазепа“, „Обсадата на Дубно“, „Майска нощъ“, пѣсни и клавирни нѣща, и писалъ: „Руската народна пѣсенъ въ Великобритания и Малорусия, — нейния мелодиченъ строежъ и хармонични особености“ (1888 — посмъртно издание).

Соколовъ, Николай Александровичъ — значителенъ руски компонистъ и теоретикъ, род. 26 мартъ 1859 въ Петроградъ, умр. 27 мартъ 1922 с. т., ученикъ на Римски-Корсаковъ и Йохансенъ въ Петроградската консерватория; професоръ въ сжщата и инспекторъ (отъ 1918) на държавната хорова академия. Творби: Дивертисментъ за оркестъръ, Елегия и две Серенади за струненъ оркестъръ, две струнни триа, три струнни квартета, музика къмъ „Зимна приказка“ (Шекспиръ) и „Донъ Жуанъ“ (Алексей Толстой), балети: „Цвѣтята на малката Ида“ и „Диви лебеди“, дуети, хорови и солови пѣсни, цигулкови и челови нѣща. Теоретични трудове: „Модуляционни прелюдии върху основа на единъ Cantus firmus“, „Практическо изучаване на акордитъ“, „Основи на полифонията“ (ржкописъ).

Солмизация, фр. solmisation — (образувано отъ сричкитѣ солми) се нарича, въ широкъ смисълъ, означаването на тоновѣтъ съ срички — вмѣсто съ букви. Въ действителност, С-та е изучаване на музиката и пѣнието по методата на хексахордитѣ. Гвидо отъ Арцео, за да покаже разликата между полутона и